

Casopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 2.

V Ljubljani, 1. februvarja 1895.

Leto XXV.

Hrepenenje po pomladi.

Kako mrtvó je vse v naravi,
Ni cvetk, in ptičic drobnih ni,
Da pele v sinji bi višavi — —
Pod snegom mrzlim vse molči.

Oj pridi, vigred, Vesna zala,
Oj pridi, pridi v déžel spet,
Da zopet boš nam cvetja dala,
Trosila ga na pusti svet!

Predragih ptičkov družba mala,
Ki v snegu mraza trepeti,
Zapela bode: »Srčna hvala,
Pomlad, ker zopet si prišla!«

Povrni nam zelene trate,
Ogrni s cvetjem tihi gaj,
Daj nam prekrasne dneve zlate
Daj, vigred mlada, vse nam daj!

Kdaj bode kukavica pela,
Kdaj bo škrjanček jih drobil?
Kdaj izletela bo čebela,
Ob cvetju se metulj sladil?

Nebeško bo takrat na sveti,
Ko v cvetkah zadehtel bo log;
Začeli bodo ptički peti,
Slaviti Tebe, dobri Bog!

Pomlad, usliši hrepenenje,
Pripelji ptičke nam nazaj!
Obudi cvetke in zelenje,
Prerodi zemljo v krasen raj!

Mimica Sešarkova.

